

Indenrigs- og Sundhedsministeriet

Dato:

Kontor: 3.s.kt.

J.nr.: 2005-1134-37

Sagsbeh.: JMJ

Fil-navn: svar spm. 151 endeligt

Besvarelse af spørgsmål nr. 151 (Alm. del), som Folketingets Sundhedsudvalg har stillet til indenrigs- og sundhedsministeren den 25. november 2005

Spørgsmål 151:

"Kan det have sin rigtighed, at borgere med Parkinsons sygdom har problemer med at få vederlagsfri fysioterapi, fordi der er lavet en ny overenskomst på området?"

Svar: Jeg har til brug for min besvarelse anmodet Sundhedsstyrelsen om en udtalelse.

Det fremgår bl.a. af denne udtalelse, at Sundhedsstyrelsens retningslinier for fysisk handikappede personers adgang til vederlagsfri fysioterapi, der har været gældende fra 1. marts 2000 frem til 30. september 2005, har afgrænset personkredsen, der er omfattet af ordningen om vederlagsfri fysioterapi, ud fra følgende kriterier: Personen skal have en diagnose, der er omfattet af diagnoselisten i retningslinierne, og *derudover* skal personen opfylde alle tre henvisningskriterier: 1) personen skal have et svært fysisk handicap, 2) fysioterapien skal have til formål at forbedre den fysiske funktionsevne, vedligeholde funktionsevnen eller forhale en forringelse af funktionsevnen og 3), tilstanden skal være varig.

Retningslinierne fra 2000 er i 2005 blevet justeret, således at den praksis for afgrænsning af personkredsen, der er omfattet af ordningen, bliver synlig for alle involverede parter. Personkredsen, der er omfattet af ordningen, afgrænses fortsat ud fra de samme kriterier, som er beskrevet ovenfor. Det nye er, at den praksis, som gennem mange år har været anvendt ved fortolkning af svært fysisk handicap, er blevet synliggjort med følgende formulering i retningslinierne gældende pr. 1. oktober 2005: "Udgangspunktet for Sundhedsstyrelsens vurdering af, om en patient har et svært fysisk handicap er følgende negative afgrænsning: En patient, som kan klare sig selv indendørs i døgnets 24 timer uden hjælp eller hjælpemidler til den daglige personlige livsførelse, har ikke et svært fysisk handicap"

Den samme formulering er indskrevet i Landsoverenskomst om vederlagsfri fysioterapi mellem Sygesikringens Forhandlingsudvalg og Danske Fysioterapeuter, januar 2005.

Parkinsons sygdom er en af de diagnoser, der er omfattet af diagnoselisten i retningslinierne for vederlagsfri fysioterapi. Det betyder, at borgere med Parkinsons sygdom er omfattet af ordningen om vederlagsfri fysioterapi,

såfremt de opfylder henvisningskriterierne, herunder at personen skal have et svært fysisk handicap.

Det er Sundhedsstyrelsens erfaring, at der i praksis ofte, hos såvel henvisende læge som hos den praktiserende fysioterapeut, har været anlagt meget forskellige fortolkninger af, hvornår en person opfylder kriteriet for at have et svært fysisk handicap. Diagnosekomiteen, som er sammensat af repræsentanter fra Sygesikringens Forhandlingsudvalg, Sundhedsstyrelsen og Danske Fysioterapeuter, og som løbende tager stilling til en lang række sager vedrørende afgrænsning af personkredsen, der er omfattet af ordningen om vederlagsfri fysioterapi, har gennem mange år anvendt ovenstående afgrænsning i sin fortolkning af handicapgrad.

Der er således i forbindelse med de reviderede retningslinier fra 1. oktober 2005, samt i forbindelse med Landsoverenskomsten om vederlagsfri fysioterapi fra januar 2005, sket en synliggørelse af den fortolkning af begrebet svært fysisk handicap, som gennem mange år har været anvendt centralt.

For borgere med Parkinsons sygdom, hvor henvisende læge og praktiserende fysioterapeut hidtil har anlagt en "mildere fortolkning" af svært fysisk handicap end den, der gennem mange år har været anvendt centralt, kan en vurdering med udgangspunkt i anvendelse af ovenstående afgrænsning betyde, at en person får at vide, at han/hun ikke er omfattet af ordningen om vederlagsfri fysioterapi.

Sundhedsstyrelsen oplyser i den forbindelse, at retningslinierne for fysisk handicappede personers adgang til vederlagsfri fysioterapi udelukkende fastlægger, hvornår en person er berettiget til at få fysioterapi betalt af den offentlige sygesikring, såkaldt vederlagsfri fysioterapi. Retningslinierne fastlægger derimod ikke, hvornår der er indikation for fysioterapeutisk behandling.

Sundhedsstyrelsen er således opmærksom på, at det hos mange personer kan være indiceret at indlede fysioterapeutisk behandling tidligt i forløbet med henblik på at vedligeholde eller forhale en forringelse af funktionsevnen og dermed på et tidspunkt, hvor personen ikke opfylder kriteriet om svært fysisk handicap. Men denne fysioterapeutiske behandling er efter gældende regler ikke vederlagsfri.

Jeg kan i øvrigt oplyse, at patienten, i de tilfælde hvor der er faglig indikation for fysioterapeutisk behandling, men hvor patienten ikke opfylder alle tre henvisningskriterier for vederlagsfri fysioterapi, efter lægehenvielse vil være berettiget til fysioterapeutisk behandling hos en privatpraktiserende fysioterapeut med tilskud fra den offentlige sygesikring.